

9de JAARGANG, NR. 151
31 JANUARI 2011

IN DIT NUMMER:

1 NIEUWSBERICHTEN

5 BOEKBESPREKING

7 PLATENRECENSIES

Francien van Tuinen, Jasper Blom,
Clazz Ensemble, Bud Powell,
Bende van Drie, Barend Middelhoff,
Winther-Storm, Zapp 4, MJQ,
Jason Robinson, Jazzinvaders e.a.

15 CONCERTVERSLAGEN

Francien van Tuinen, Boelo Klat,
Mona Lisa Overdrive e.a.

EN VERDER:

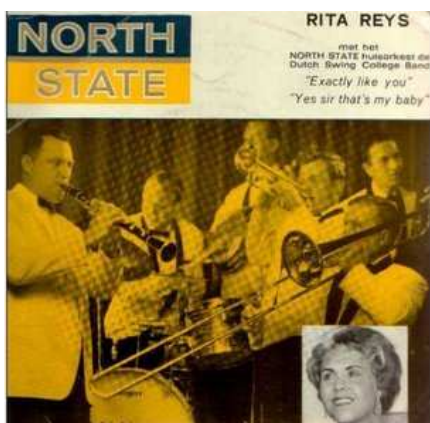
18 New York Calling

JAZZFLITS 152

staat 14 februari op

<http://www.jazzflits.nl>

NIEUWSSELECTIE

Een reclameplaatje van de Dutch Swing College Band voor North State sigaretten. Op de hoes op trompet Ray Kaart.

RAY KAART OVERLEDEN

Trompettist Ray Kaart is 13 januari in Haarlem overleden. Hij was 77. Kaart was midden jaren zestig en eind jaren zeventig lid van de Dutch Swing College Band.

Om precies te zijn van 1963 tot 1967 en van 1979 tot 1980. In die jaren speelden ook onder anderen Arie Ligthart (banjo, gt), Koos Serieuse (b), Dick Kaart (tb), Huub Janssen (dr) en natuurlijk leider Peter Schilperoort (kl, as, ts) in het orkest. Kaart maakte met de Dutch Swing College Band tientallen platen en kwam overal op de wereld. Ray Kaart speelde ook in de Ted Easton Jazzband en trad op met tal van bekende jazzmusici, onder wie tenorsaxofonist Ben Webster. Als inwoner van Haarlem jamde hij veelvuldig met stadgenoten, onder wie de saxofonisten Ruud Brink en Fred Leeflang.

ia77

JazzFlits

JAZZFLITS IS EEN ONAFHANKELIJK JAZZMAGAZINE

BOY EDGAR PRIJS VOOR FERDINAND POVEL

De VPRO/Boy Edgar Prijs 2011 is toegekend aan tenorsaxofonist en docent Ferdinand Povel. Hij krijgt een plattiek van Jan Wolkers en een geldbedrag van 12.500 euro. De prijs wordt 16 mei 2011 in het Bimhuis uitgereikt.

"Povel is een inventief musicus die binnen het kader van de hardbop in staat is gebleken met onverminderd elan en enthousiasme op het hoogste niveau te blijven presteren", aldus de jury. Die bestond uit Ruud van Dijk (hoofd jazz Conservatorium A'dam), Mischa Andriessen (journalist), Paul Harvey (programmamaker), Armand Serpenti (journalist) en Mirjam Visser (programmeur). In het kader van de prijs gaat het Ferdinand Povel Quintet later dit jaar een landelijke tournee maken.

CONCERT

SATURDAY NIGHT JAZZ ENERGIEK VAN START

Onder de naam Saturday Jazz Night vindt voortaan maandelijks een dubbelconcert plaats in LantarenVenster (Rotterdam). Het programma van het openingsconcert belooft 'elektro, funk, rock & impro en een vrolijk testosterongehalte' en die belofte werd 15 januari ruimschoots waargemaakt met de Rotterdamse formaties Fullduplexx en Mona Lisa Overdrive (op de foto van Joke Schot de drummer van die band: Hans van Oosterhout).

NIEUWS

Maria Markesini op voorplaat van Duitse radiogids

De in Nederland woonachtige zangeres-pianiste Maria Markesini sierde de cover van nummer 1/2011 van het Duitstalige blad Hör Zu Radio Aktuell. Hör Zu is een televisiegids met een oplage van vele honderdduizenden. Aan abonnees wordt Radio Aktuell op verzoek als bijlage van het blad meegestuurd.

Toonaangevend Spaans jazzblad verschijnt niet langer op papier

Het Spaanse magazine Cuadernos de Jazz stopt met de papieren editie. Het blad bestaat sinds 1990 en verscheen iedere twee maanden. In totaal werden 121 nummers gemaakt, het laatste voor de maand januari 2011. De 'economische en culturele crisis' hebben het blad de kop gekost, aldus een verklaring op de website. De publicatie wordt met dezelfde mensen voortgezet op internet. (<http://www.cuadernosdejazz.com>)

Lifetime Grammy voor Roy Haynes

Drummer Roy Haynes krijgt 13 februari een Lifetime Achievement Grammy Award. De prijs wordt hem toegekend voor zijn levenswerk en wordt uitgereikt tijdens de Grammy Awards-ceremonie in Los Angeles.

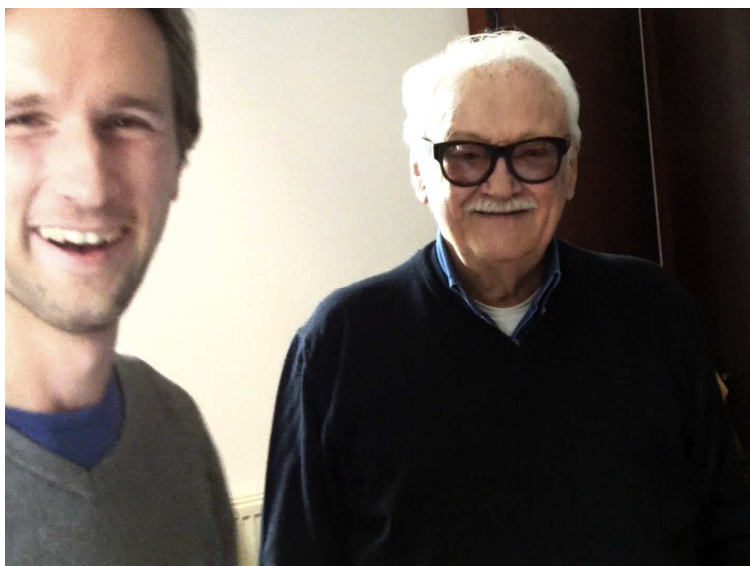

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

PLATEN

TOOTS THIELEMANS TE GAST OP NIEUWE CD CLEMENS VAN DER FEEN BAND

Clemens van de Feen (links) en Toots Thielemans in de studio. (Persfoto)

Harmonicaspeler Toots Thielemans speelt mee op een track van 'High Places', de nieuwe cd van de Clemens van der Feen Band. Die band bestaat uit Jesse van Ruller (gt), Flin van Hemmen (dr), Harmen Fraanje (p), Paul van der Feen (sax, fl) en de leider op bas. Clemens van der Feen: "Deze cd is ontstaan omdat ik een aantal eigen composities wilde opnemen die doordrenkt zijn met klanken uit de pop, rock en elektronische muziek. Daarom heb ik Harmen Fraanje ook gevraagd Wurlitzer-piano te spelen en speel ik zelf op mijn eerste liefde: de basgitaar."

PODIA

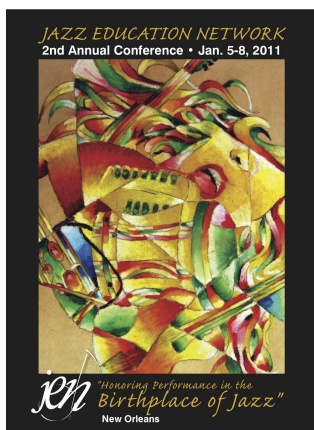
'AANTAL JAZZCONCERTEN OP POPPODIA IN 2010 BIJNA VERDUBBELD'

Het aantal jazzconcerten op poppodia is in 2010 bijna verdubbeld. Dat zegt Jazz on Stage, de organisatie die zich voor meer jazz op deze podia inzet. New Cool Collective Bigband, Giovanca, Gare du Nord en The Ploctones traden vorig jaar het meest in de popzalen op.

Volgens Jazz on Stage hadden de landelijke poppodia in 2010 gemiddeld 3,5 jazzconcerten per week. Daarvan voeren er 186 onder de vlag van Jazz on Stage. De meeste jazz was te horen in het Paard van Troje (Den Haag) en Paradiso (Amsterdam). Het Burgerweeshuis (Deventer) en Gigant (Apeldoorn) volgen deze podia op de voet.

Jazz On Stage startte de werkzaamheden in 2010. Het promotieplatform is een initiatief van Muziek Centrum Nederland, Stichting Jazz Impuls, Buma Cultuur, Vereniging Nederlandse Poppodia en Festivals en Bureau Promotie Podiumkunsten. Die organisaties hopen een nieuw en breder publiek te vinden voor de Nederlandse jazz. Jazz On Stage wil dit jaar nog intensiever gaan samenwerken met de poppodia en de jazzartiesten.

NIEUWS

Tweede jaarlijkse conferentie JEN trekt 2.000 bezoekers

De tweede jaarlijkse conferentie van het Jazz Education Network (JEN) heeft van 5 tot en met 8 januari zo'n 2.000 jazz-professionals naar New Orleans getrokken. Ze konden elkaar treffen bij diverse activiteiten (conferenties, workshops, fora) en concerten van studentenensembles bezoeken. Het JEN bestaat sinds 2008 en heeft inmiddels zo'n duizend leden. De organisatie ontplooit activiteiten om jazzeducatie op een hoger plan te brengen en een nieuw publiek voor jazz aan te boren.

Doek valt voor Utrechtse concertreeks Jazz in het Park

Na zeven jazzconcerten en één seizoen valt het doek voor de serie Jazz in het Park te Utrecht. De gemeente wil het initiatief niet meer subsidiëren. Tijdens het laatste concert op 12 december 2010 (met gitarist Jess van Ruller, klarinettist Joris Roelofs en bassist Clemens van der Feen) bracht de organisatie nog een toast uit op de reeks die in februari zou starten. "Nu de gemeente vooralsnog niet met geld over de brug komt zijn wij voorlopig niet in staat om een tweede reeks concerten te organiseren", schrijft het bestuur op de website. Men hoopt in het najaar weer verder te kunnen gaan. Jazz in het Park vond plaats in Restaurant Wilhelminapark.

Jazzpress.nl gestopt

Han Schulte heeft een punt gezet achter zijn website Jazzpress.nl. Rugpijn en 'een walgelijk kabinet met cultuurbarbaren' hebben tot dit besluit geleid, aldus Schulte in het slotakkoord op zijn website. Jazzpress.nl startte in maart 2008.

PODIA VERVOLG

ZWOLLE BEGIN FEBRUARI 'VOCAL JAZZSTAD'

In Zwolle wordt in het weekend van 4 en 5 februari de eerste editie van het Vocal Jazzfestival gehouden. Het festival is een nevenactiviteit van het Nederlands Jazz Vocalisten Concours (NJVC), dat aldaar op 28 en 29 januari (voorronnen) en 12 februari (finale) in Theater Odeon voor de negende keer plaatsvindt.

De Stichting NJVC (organisator van het concours) en het ArtEZ Conservatorium Zwolle zijn de drijvende krachten achter het nieuwe festival. Tijdens het evenement zullen in een handvol horecagelegenheden 'vocal jazz'-concerten en jamsessies te genieten zijn. "Zwolle zal regionaal en nationaal worden neergezet als Vocal Jazzstad", aldus de initiatiefnemers. Het festivalweekend ligt tussen de halve finale en de finale van het Jazz Vocalisten Concours. Daarvoor hebben zich 35 vocalisten uit binnen- en buitenland aangemeld. Veertien van hen, veelal studerend aan een Nederlands conservatorium, mogen aan de voorronden deelnemen. De finale gaat tussen zes vocalisten. Het Nederlands Jazz Vocalisten Concours wordt sinds 1995 elke twee jaar in Zwolle georganiseerd. Het NJVC leverde winnaars en winnaressen op als Carmen Gomes, Francien van Tuinen, Wouter Hamel, Esra Dalfidan en Maria João Mendes.

PRIJZEN

DAVID SANCHO MANGAS TRIO WINT LEIDSE JAZZ AWARD 2011

Pianist David Sancho Mangas en zijn trio zijn donderdag 20 januari winnaar geworden van de Leidse Jazz Award. Hij was volgens de jury de beste van zes finalisten en ontving een prijs van 1.000 euro en een sculptuur.

Aan de finale gingen van 4 tot en met 13 januari zes voorronden vooraf, waarin de zestien deelnemers, allen studenten van de tien Nederlandse conservatoria, zich in het Leidse jazzcafé De Twee Spiegels konden voorstellen. Per avond vonden twee of drie optredens plaats op basis waarvan door het publiek en een jury de zes finalisten werden gekozen. Dat waren behalve de winnaar de formaties van pianist Julien Ménagé, pianist Robert van der Padt, gitarist Viktor Sohlström en altsaxofonist Tom van der Zaal (as). De finale was als onderdeel van de Leidse Jazz Week 2011 in het Muziekhuis Q-Bus gesitueerd. In de jury zaten onder anderen Cees Schrama, Michael Varekamp, Tuffie Vos en Wouter Turkenburg. Kim Bloem en Sander Grande, beiden programmeur van het North Sea Jazz Festival, reikten de Award aan de winnaar uit.

Eric Vloeimans krijgt prijs van provincie Zuid-Holland

Trompettist Eric Vloeimans heeft voor zijn gehele oeuvre de onderscheiding Gezichtsbepalend 2010 gekregen. Deze prijs wordt tweejaarlijks uitgereikt door de provincie Zuid-Holland. Aan de prijs is een carte blanche verbonden. Die gebruikte Vloeimans voor 'Horn Please!', een project waarin hij professionele en amateurmusici samenbracht. Het ging 28 januari in Leiden in première met onder andere Xenophonia (een trio uit de Balkan met pianist Bojan Z.), Fanfaresque (een speciaal samengesteld Zuid-Hollands fanfareorkest) en het Rotterdams Jongenskoor. Eric Vloeimans is de vijfde Zuid-Hollandse kunstenaar die de onderscheiding ontvangt.

NIEUWS

Drie onuitgebrachte stukken John Coltrane nu op cd verschenen

Drie stukken die saxofonist John Coltrane in 1961 opnam, zijn nu voor het eerst op cd verschenen. Ze maken onderdeel uit van een vier cd-box getiteld 'First Impulse: The Creed Taylor Collection'. De stukken werden opgenomen toen Coltrane bezig was met zijn album 'Africa/Brass'.

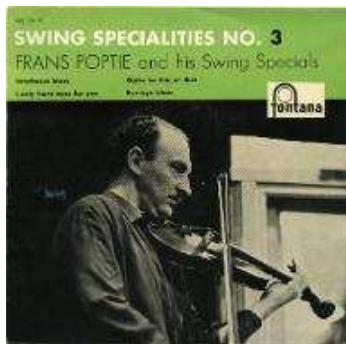
Pianist Edwin Berg gaat tweede cd maken

Pianist Edwin Berg werkt aan zijn tweede cd. Het wordt de opvolger van zijn succesvolle debuut 'Perpetuum'. In februari duikt hij in Avignon de studio in met bassist Eric Surmenian en drummer Fred Jeanne. Naar verwachting verschijnt de plaat eind april bij Beejazz Records.

Groningstalige jazz-cd aan tweede druk toe

Van de uitgave 'Diezeg Laand', een boekje plus cd met Groningstalige jazz, is een tweede druk in de maak. Sinds eind november zijn er bijna duizend exemplaren verkocht. Op de cd grijpt het trio Glas, Scheele & Lass terug op de in het Gronings vertaalde standards waarmee Roelof en Jannie Stalknecht een halve eeuw geleden succes hadden.

OVERLEDEN

Frans Poptie, 31 dec. 2010 (92)

Leidenaar Frans Poptie was jazzviolist, maar speelde ook klarinet en saxofoon. Tevens arrangeerde en dirigeerde hij. Poptie speelde in tal van orkesten en ensembles en werkte veel samen met gitarist Eddy Christiani.

Jack Towers, 23 dec. 2010 (96)

Geluidstechnicus Jack Towers nam onder meer het Fargo-concert van Duke Ellington op in 1940. Fargo overleed in Rockville NY.

Brian Rust, 5 januari 2011 (88)

Discograaf Brian Rust overleed in Swanage, Dorset, Engeland.

OVERIG

Ook master discs van zangeres Ella Fitzgerald zijn overgedragen aan het Library of Congress. (Foto: William P Gottlieb)

AMERIKAANSE LIBRARY OF CONGRESS KRIJGT DEEL ARCHIEF UNIVERSAL MUSIC GROUP

Het Library of Congress, een belangrijk archief van de Amerikaanse overheid, heeft 200.000 master discs van de Universal Music Group gekregen. Het zijn metalen, glazen en schellak-platen uit de periode 1926 tot 1948, van onder veel anderen trompettist Louis Armstrong en de zangeressen Billie Holiday en Ella Fitzgerald.

De gift omspant alle soorten muziek en ook gesproken woord. Pronkstuk is de master van Bing Crosby's 'White Christmas', de beste verkochte single aller tijden. De Library of Congress wordt eigenaar van de platen, maar de Universal Music Group houdt het recht om de muziek commercieel uit te baten nadat deze is gedigitaliseerd. Voor die klus, die ongeveer vijf jaar gaat duren, heeft de Library getekend. Na de digitalisering zal een deel van de muziek via een website te beluisteren zijn. Welk deel is nog niet bekend, omdat Universal ook een deel via iTunes beschikbaar wil stellen. Veel overgedragen platen zijn backup-opnamen van studiosessies, veelal met gesproken woord van artiesten of producers. Ook zijn van sommige nummers meerdere takes in het archief te vinden. Universal begon ooit in 1934 als Decca Records. Het omvatte labels als MCA, Brunswick, Coral, Vocalion en Mercury. Van die labels worden platen overgedragen. De MCA-labels Chess en Motown vallen buiten de overeenkomst, maar worden wellicht later nog geschonken. Universal bespaart door de gift op de kosten van opslag, maar kan tevens een fors bedrag aan schenking van de belasting aftrekken.

Bron: *New York Times*, 9 januari 2011

Nieuwe zakelijk directeur Bimhuis

Manon Koers is de nieuwe zakelijk directeur van het Bimhuis. Zij volgt Els de Wit op. Koers is verantwoordelijk voor de dagelijkse leiding, het personeelsbeleid, de financiën, de fondsenwerving en sponsoring.

JAZZ OP PAPIER

DIXIE LANGS DE IJSSEL

Henk Kleinhout.
Clarinet shuffle : de geschiedenis van de Rivertown Dixieland Jazzband 1949-1969.

Hengelo : Smit van 1876, 2010.
 184 pag. : ill.
 ISBN 978-90-6289-641-7 ing.
 Prijs 19,50 euro.

Bestaat er in het Nederlands taalgebied een biografie over een orkest? Welk orkest zou daarvoor in aanmerking kunnen komen? De Dutch Swing College, ja, daar werd in een ver verleden over gepraat, maar daar hoor je niemand meer over. Hun voorgangers, de Swing Papas, zijn recentelijk vereeuwigd door Eddie Hamm, maar dat was een beperkte uitgave in eigen beheer.

Over de Ramblers zijn een paar boeken geschreven. Al te diep gaan ze niet, zeker niet in het licht van recente publicaties, waar dieper op bepaalde kwesties wordt ingegaan. Er is een biografie over het Metropole Orkest, maar dat is veel meer dan een jazzorkest. De Skymasters? De Millers? Ze ontbreken op het menu. Wel zijn er allerlei jubileumuitgaven, met een feestelijk tintje, die hoogstens materiaal leveren voor een uitgebreidere, degelijke studie.

Het lijkt er dus dik op dat een verhaal over de Rivertown Dixieland Jazzband een primeur is. Het was een orkest, dat, zoals de tweede ondertitel verduidelijkt, floreerde in de IJsselstreek van 1949 tot 1969. De band genoot echter ook daarbuiten bekendheid. De studie was in de kundige handen van Henk Kleinhout. Hij legt uit waarom hij zich in deze band verdiepte. Naast de speciale ontwikkelingsgeschiedenis die zijn interesse had, zal het vooral de emotionele band zijn geweest die hij in zijn jongere jaren met het orkest kreeg. Zo zie je maar weer dat het vastleggen van de regionale jazzhistorie van toevalligheden aan elkaar hangt.

Kleinhout pakte de zaak grondig aan: hij heeft alle overlevenden gesproken en er is geen krantenknipsel aan zijn aandacht ontsnapt. En zoals een wetenschapsman betaamt, boekstaft hij alle gebruikte bronnen, resulterend in 312 noten! Het wordt de lezer wel eens te moede, te meer daar vele persstemmen weinigzeggend zijn en op elkaar lijken. Toch weet de schrijver zijn verhaal leesbaar te houden, omdat hij bij die recensies – of het ontbreken ervan! – een kritisch geluid laat horen: "Aan deze van grotesk verbalisme getuigende typering is zelfs voor goed ingevoerd in de jazzgeschiedenis geen touw vast te knopen."

(pag. 57) en: "Het tijdschrift had zelf echter boter op zijn hoofd, omdat het nooit een feature-artikel over de band had gepubliceerd." Schrijver is goed ingevoerd in de Nederlandse jazzscene en beschrijft niet alleen het wel en wee van de band, maar belicht ook de gang van zaken bij concoursen (de AVRO-jazzcompetitie), de platenmaatschappijen, het begeleiden van zangeressen en andere commerciële aangelegenheden.

Van alle hoofdstukken is het eerste, dat over de ontstaansgeschiedenis, het opmerkelijkst, want hier lees je dingen die je niet voor mogelijk had gehouden. Er werden muzikanten aangenomen die het te spelen instrument nog nooit hadden aangeraakt! Sommigen ontbrak het aan repertoirekennis: "Ik ken dat niet, zei ik, maar dat was volgens hem geen probleem, want ik zou de akkoorden wel horen aankomen." En dan waren er die kundig genoeg waren op hun instrument, maar nog nooit één noot jazz hadden gehoord!

Achterin is de reeds bestaande discografie van Gerard Bielderman toegevoegd.

Jan J. Mulder

Volg het jazznieuws op <http://www.twitter.com/jazzflits>.

VERVOLG JAZZ OP PAPIER

EEN UITGEDIJD GRAFSCHRIFT

Albert Lamberts.
Glenn Corneille : Ik ben piano.
 Venlo : Van Spijk, [2010].
 128, [16] pag.
 ISBN 978-90-6216-692-3 geb.
 Prijs 17,95 euro.

'Ik ben piano' is de goedgetroffen titel van een boek over de in augustus 2005 omgekomen pianist Glenn Corneille. Ik reken het ook maar tot de regionale uitgaven, hier besproken. Tenslotte opereerde hij in de keuze van zijn projecten en van zijn begeleiders immer vanuit zijn Limburgse achtergrond. Tot het nationale jazzcircuit is hij eigenlijk nooit helemaal doorgedrongen. Aan talent heeft het hem evenwel nooit ontbroken, verre van dat. Glenn zat al vroeg achter de piano en speelde wat hij hoorde. Als zijn moeder iets probeerde wees hij haar op een foute noot – 'dat is die noot, mam'. Het improviserend begeleiden van dansgroepen was de scholing waar hij het meeste van opstak: "op commando een driekwart, een zesachtste maat, een langzame wals, ... nu iets moderns graag. Uren achter elkaar, zonder repetitie, meteen voor de leeuwen." Zo herinnert zijn latere vrouw Chantal Nijssen zich hem in die eerste jaren.

Zijn conservatoriumopleiding sloot hij af met lof, voor zowel docerend als uitvoerend musicus. Hij trad op met een eigen trio, kreeg uitstekende recensies, begeleidde tal van zangers, in alle denkbare genres, schreef carnavalsliedjes, er volgden tournees, ook naar het buitenland. Van alle kanten werd er aan hem getrokken en hij zei nooit nee. Hij begon zich hoe langer hoe meer thuis te voelen in de popscene, en misschien was zijn grote liefde, de jazz, toch naar de achtergrond verdrongen. Die constatering lezen we aan het eind van een boek dat vriend en schrijver Albert Lamberts vijf jaar na zijn dood aan hem wijdde. Om nogmaals zijn vrouw te citeren in een van de aangrijpendste en informatiefste verhalen die Glenns talloze bewonderaars op verzoek van de auteur opschreven: "Ons jonge gezin was met Glenn in zwaar weer gekomen; de rust was weg in huis. Glenn, die roofbouw op zichzelf pleegde [...] was zichzelf niet meer." De getuigenissen vormen bij elkaar ongeveer een derde deel van het boek. Ze komen alle recht uit het hart, maar het wordt de lezer te veel, omdat de loftuigen over elkaar heen rollen en de auteur ook in het biografisch gedeelte al tallozen aan het woord heeft laten komen. Ook wat het informatieve aspect betreft is het allemaal dubbelop. Als het over muziek gaat komen er een paar verdwaalde en vage termen voorbij: "heel mooie laid-back, dit wil zeggen vertraagd gespeelde hiphopmuziek" en: 'neo-bob [sic], een typische jazzvorm".

"We kunnen in dit boek geen pianospel van hem laten horen", stelt de schrijver. Jammer dat er geen compilatie-cd is bijgevoegd. Er is een chronologie en een overzicht van de cd's waarop Glenn is te beluisteren. Ruim veertig kiekjes, waarvan de meeste in kleur, helpen de herinnering aan de door velen betreunde pianist levendig te houden.

Jan J. Mulder

P.S. Nog één opmerking moet mij van het hart. Het wordt hoe langer hoe meer gebruikelijk, dat een bepaald nummer 'van die en die' is, waarbij ervan uitgegaan wordt, dat de zanger die het nummer populair heeft gemaakt, ook de componist van het liedje is. Zo is (I did it) My way niet 'oorspronkelijk van Frank Sinatra' (pag. 51), maar werd het geschreven door twee Fransen, Jacques Revaux en Claude François onder de titel 'Comme d'habitude'. De bekend geworden Engelse tekst (er zijn er meerdere) is van Paul Anka. Sinatra, die naar men zegt twaalfhonderd songs op zijn repertoire had staan, heeft er zelf niet één geschreven.

VERVOLG JAZZ OP PAPIER

NEVELIG LAND

Illand Pietersma e.a.

Diezeg laand : jazz in het Gronings.

Groningen : kleine Uil, 2010.

48 pag. : ill. ; 14x14 cm + cd.

ISBN 978-90-77487-99-0 geb.

Prijs 17,50 euro.

'Mien ainzoam haart blijft haitied zingen'. Weet u nog welke songtitel er volgt op deze Groningse regel? We komen het nummer weer tegen in een boekje met een cd. Of is het andersom? De presentatie, het ISBN en de plaats in de boekhandel wijzen op het eerste, maar een historische schets, de totstandkoming van de muziek, de informatie over de musici – dichterzanger Jan Glas, pianist Addy Scheele en bassist Hans Lass – en de afgedrukte teksten van de dertien standards wijzen alle in de richting van de cd. Aardig gezongen, smaakvolle, bescheiden arrangementjes, een sympathieke uitgave.

Jan J. Mulder

CD-RECENSIES

FRANCIEN VAN TUINEN

Cool Voice Celebrating Rita Reys

Red Sauce Records

Bekijk 'Polonaise Libanaise' hier:

<http://www.youtube.com/watch?v=jO2QfTZ3OaE>

Je kunt veel zeggen van Francien van Tuinen, maar niet dat haar platen voorspelbaar zijn. Haar vierde cd 'Cool Voice' is weer geheel anders dan de vorige drie. Deze keer heeft ze songs geïnterpreteerd die Rita Reys eens opnam. Een eerbewijs aan de 'moeder' van de naoorlogse jazz-zang in Nederland. Het eerbetoon is een prachtige aanleiding voor Van Tuinen om mooie songs vast te leggen. De opening van de cd, 'Detour Ahead', geeft meteen aan waar het op het album om gaat. Met aandacht en invoelingsvermogen vertelt ze het verhaal van de song. Ze weet de bekende songs met haar timing en frasering nieuwe glans te geven.

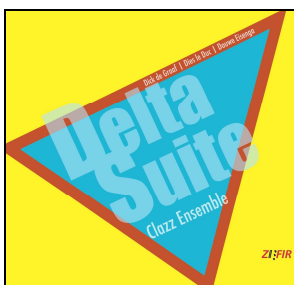
Meer dan eens kiest ze voor een trager tempo dan je gewend bent. Bijvoorbeeld bij 'Tea for Two'. Van een vlot en opgewekt liedje wordt het door haar getransformeerd naar een mooie ballad, een echt liedje van verlangen. Wat kan die meid prachtig strak zingen, als dat nodig is. Als je beide uitvoeringen van 'Lullaby of Rhythm' met elkaar vergelijkt, hoor je dat Francien van Tuinen verder is dan Rita Reys in 1953. Dat geeft de Grande Dame ook volmondig toe in het begeleidend schrijven bij de cd. Van 'Get out of Town' benadrukt Francien van Tuinen de donkere kant. De tekst met de machteloze vraag: "ga alsjeblieft weg, want de liefde verbrandt ons", gaat daardoor leven. De lange noten van gitarist Jesse van Ruller dragen daar ook een steentje aan bij, net als de donkere slag van drummer Joost Patocka, de gebroken akkoorden van pianist Harmen Fraanje en het trage spel van bassist Clemens van der Feen. Trouwens, het lijkt wel of Van der Feen de laatste tijd op alle nieuw uitgekomen cd's binnen de Nederlandse jazz meespeelt.

Ontwerper Stefan Glerum heeft voor de hoes een foto van Rita Reys uit 1957 getransformeerd tot een hedendaagse illustratie van Francien van Tuinen, met dezelfde uitstraling. Een prachtige vondst is het drumstel op de afbeelding. Van Tuinen en Reys hebben naemlijk meer gemeen dan alleen de zang: beiden hadden een drummer als echtgenoot. Rita Reys was getrouwd met Wessel Ilcken en Francien van Tuinen met Joost Patocka. Hoewel 'Cool Voice' een eerbetoon is aan Rita Reys blijft Francien van Tuinen ook in Reys' songs dicht bij zichzelf. Ze levert met 'Cool Voice' dan ook een uitgesproken zelfportret af.

Hessel Fluitman

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

CLAZZ ENSEMBLE
Delta Suite
Zefir Records

Het Clazz Ensemble met 'Babel 1':
<http://bit.ly/hfNRWO>

VERVOLG CD-RECENSIES

In 2007 inviteerden trompettist Gerard Kleijn en saxofonist Dick de Graaf een reeks topmusici om deel te nemen aan een nieuw ensemble. Een gezelschap dat muziek zou spelen op het snijvlak van klassiek en jazz. Met het eerste project 'Avonturen' en de daaruit volgende opname 'Adventures Live at the Bimhuis' (2009), heeft het Clazz Ensemble zich gepresenteerd (zie ook Jazzflits 117, 2009). Het ensemble speelt muziek dat grenzen overschrijdt, waarin compositie en improvisatie ineengrijpen en samenvloeien tot een nieuw concept. 'Delta Suite' is de tweede uitgave van het Clazz Ensemble en de weerslag van het project waarin werken van componisten met Zeeuwse wortels centraal staan. Het omvat drie hoofddelen; de 'Babel Suite' in zeven delen van Dick de Graaf, elf korte composities van Dies le Duc gebaseerd op het Zeeuwse eiland Walcheren en het werk 'Delta Dance' van Douw Eisenga. Zeeland is van oudsher een grote inspiratie voor kunstenaars. De wind, het water en niet te vergeten het bijzondere Zeeuwse licht dat menigeen heeft aangezet tot beschouwende reflecties. Net als op 'Adventures' laat het Clazz Ensemble in 'Delta Suite' horen dat het tot een uitzonderlijke klasse behoort en van internationaal niveau is. Uiteraard zijn de composities van De Graaf, Le Duc en Eisenga het uitgangspunt. Elk van de composities is het zonder meer waard om aandachtig te worden beluisterd om bij herhaling de rijkdom te ontdekken van structuur en klank. Dat geldt niet minder ook voor het spel van het Clazz Ensemble. Het is zo vol van ontwikkeling, van precieze accenten en van imponerende samenhang. Technisch zeer kundig en artistiek bijzonder hoogstaand. Muziek die zoveel dimensies kent, waarin compositie en improvisatie elkaar versterken, en zo coherent wordt uitgevoerd, moet je tijd geven om bij het beluisteren ervan opnieuw te laten ontstaan. Luisteren met je ogen dicht. En vooral gaan beluisteren in de zalen in het land. (<http://www.clazzensemble.nl>)

Frank Huser

MATT HERSKOWITZ
Jerusalem Trilogy
Justin Time

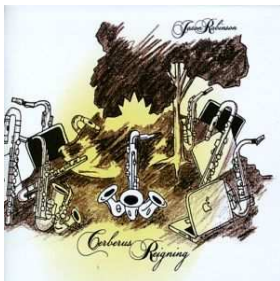

Bekijk 'Polonaise Libanaise' hier:
<http://www.youtube.com/watch?v=jO2QfTZ3OaE>

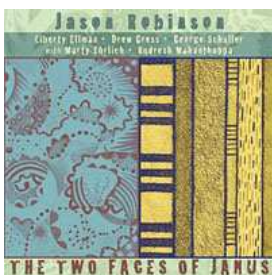
De Amerikaanse componist-pianist van Joods-Poolse afkomst Mat Herskowitz, heeft op zijn nieuwe cd 'Jerusalem Trilogy' een mooie mix gemaakt van Joodse en Arabische muziek, en klassiek en jazz. Die voert hij uit met een onorthodoxe bezetting: behalve zijn reguliere pianotrio, hoor je ook een viool en cello. En verder nog een ud en ney. Die worden bespeeld door Bassam Saba in Herskowitz' 'Polonaise Libanaise', het openingsstuk van de cd. Het is een bewerking van de 'Polonaise in F# mineur, opus 24' van Frédéric Chopin. Daniel Schnyder, de Zwitserse componist, saxofonist en producer van de cd levert eveneens een bijdrage aan de Oosterse sfeer in dit stuk. 'Polonaise Libanaise' opent krachtig; je wordt direct overdonderd door een elektrische bas. Zo weet je meteen waar je aan toe bent, want 'Jerusalem Trilogy' is een turboplaat, waar heel wat aan te verhapstukken valt. De driedelige compositie waarnaar de cd is vernoemd, is echte spierballenmuziek. Het plezier spat er trouwens ook van af. 'Göttingen' (een chanson van Barbara) is het rustpunt op deze cd. Herskowitz geeft het in zijn bewerking een Klezmersfeer mee en heeft het met een celliste, een violiste en een strijkkwartet op de plaat gezet. Omdat Herskowitz ook nog een stuk met alleen zijn trio heeft opgenomen, biedt de cd qua klankkleur voor elk wat wils. Een cd waarop stevig en sterk wordt gespeeld en die het verdient om vaker uit de kast te worden gepakt.

Hessel Fluitman

JASON ROBINSON
Cerberus Reigning
Accretions
www.accretions.com

JASON ROBINSON
The Two Faces of Janus
Cuneiform
www.cuneiformrecords.com

JASON ROBINSON/ANTHONY DAVIS
Cerulean Landscape
Clean Feed
www.cleanfeed-records.com

Bekijk Jason Robinson; Klik hier:
<http://bit.ly/PD761>

VERVOLG CD-RECENSIES

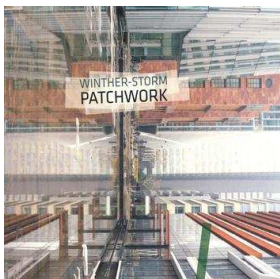
De Amerikaanse saxofonist Jason Robinson heeft iets met het getal drie. Vandaar dat er van hem eind vorig jaar drie cd's uitkwamen, in drie verschillende formaties (en op drie verschillende labels). De eerste van die drie maakt ook weer deel uit van een trilogie, met solo-saxofoonmuziek. Na de eerste, 'Cerberus Rising' (zie JF 120 van juni 2009) komt hij nu met 'Cerberus Reigning'. Zijn fascinatie voor Griekse mythologie verklaart de titel, die verwijst naar de driekoppige hellehond. Op het hoesje zien we een soort driekoppig saxofoonmonster, dat onmiddellijke associaties oproept met Roland Kirk. Er bestaat ook wel enige verwantschap, want net als Kirk heeft Robinson niet genoeg aan de kale klank van één saxofoon. Verder gaat de vergelijking tamelijk mank, want waar Kirk vaak een ongeleid projectiel was, gaat Robinson uiterst behoedzaam te werk. Anders dan het akoestische eerste deel van de solo-trilogie grijpt de blazer hier naar de computer om zijn klankpalet uit te breiden. Dat wil niet zeggen dat de cd overmatig elektronisch klinkt. Uitgangspunt blijft de akoestische klank van zijn sopraan- en tenorsaxofoon, en de altfluit. De computer wordt ingezet om als sparringpartner te fungeren, begeleidingsfiguren te lopen, of de klank te vervormen tot iets nieuws, dat bijna altijd nog wel herkenbaar saxofonig is. Met andere woorden: Robinson experimenteert wel, maar met smaak, en met beleid, maar ook met passie en gevoel voor avontuur.

Dat plaatst hem in de categorie 'musicians' musicians', van die fijnzinnige musici die op veel waardering van collega's kunnen rekenen, maar voor het grote publiek relatief onbekend blijven. Rietblazer Marty Ehrlich is ook zo iemand, en het is dan ook niet zo gek dat hij een van de twee gasten is op de kwartetplaat 'The Two Faces of Janus'. Met een gedroomde ritmesectie van gitarist Liberty Ellman, bassist Drew Gress en drummer George Schuller en altsaxofonist Rudresh Mahantappa als tweede gast, is dit een verrassend New Yorkse plaat voor een muzikant van de Westkust. Het geeft maar weer eens aan hoe idioot dat soort distincties zijn. Het album bevat complexe grotestadsmuziek, die echter altijd een hart heeft. De warmbloedige arrangementen voor de blazers (die overigens maar in twee nummers met z'n drieën te horen zijn) de subtiele gitaarakkoorden van Ellman, de soulvolle bas van Gress en het subtiele drumwerk van Schuller maken het album tot een waar genot. Of er nu dampende grooves worden gespeeld, of dat er gezocht naar nieuwe klankwerelden, het is allemaal even raak.

Op de derde plaat van deze worp horen we opnieuw zo'n ondergewaardeerde muzikant aan het werk: pianist Anthony Davis. Het tweetal speelt al zo'n twaalf jaar samen als duo, en dat is te horen. In alle mogelijke sferen en structuren weten ze elkaar blindelings te vinden. Van het orkestrale, Ellingtoniaanse 'Of Blues and Dreams' (dat bij mij voor kippenvelmomenten zorgde) en hartstochtelijke melodieën ('Andrew', met Robinson als vlamme altist) tot Cecil Taylor-achtige abstracties ('Vicissitudes'), het zit er allemaal in. De luisteraar wordt te allen tijde meegezogen in de rijke muzikale wereld van twee geboren muzikanten, die de intimiteit en de ontroering niet schuwen, maar af en toe ook flink kunnen uitpakken. Het moge duidelijk zijn dat Jason Robinson bepaald geen eendagsvlieg is. Want naast de hier gepresenteerde combinaties heeft hij ook nog het Californische kwartet Cosmologic als uitlaatklep, en dat is bepaald geen onaardig bandje. We blijven hem dus zeker volgen.

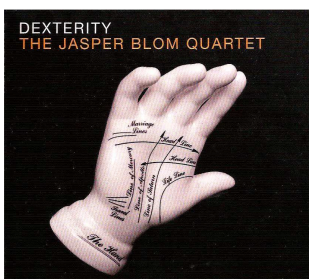
Herman te Loo

WINTHER-STORM
Patchwork
 Norcd

Bekijk Winther-Storm; Klik hier:
<http://bit.ly/esS7Z0>

JASPER BLOM QUARTET
Dexterity
 Mainland Records

Beluister The Jasper Blom Quartet met 'Knor' (van Dexterity):
www.youtube.com/watch?v=dOaU0s3dPH4

VERVOLG CD-RECENSIES

Noorwegen en winterstormen gaan goed samen. Dat geldt ook voor bassist Thomas Winther Andersen en de gitarist Håkon Storm. Beiden komen uit Noorwegen en Andersen (1969) woont momenteel in Amsterdam. Ze werken al ongeveer tien jaar samen en maakten eerder twee cd's.

Patchwork is een Amerikaanse manier om een deken samen te stellen van allerlei oude lapjes stof. Via diverse patronen wordt de deken daarna doorgestikt. Is dat ook van toepassing op dit album? Allereerst is duidelijk dat er uitsluitend nieuwe stof is gebruikt, want samen schreven ze de tien stukken van de cd. Van diverse componenten wordt gebruik gemaakt: blues, improvisatie, dromerige ballads en jazzharmonieën. Ook worden akoestische en elektrische elementen gemengd. Door dit alles ontstaat een behaaglijk geheel.

Andersen begeleidt zijn kompanen vanuit de achtergrond. Het gaat hem blijkbaar niet om de solo's, maar om het grote geheel. Op saxofoon horen we Natalio Sued, afkomstig uit Argentinië en ook hij woont in Amsterdam. Dat laatste geldt ook voor drummer Mark Koehoorn. De krachten op 'Patchwork' zijn opmerkelijk gelijkmatig verdeeld; ieder krijgt de ruimte en benut die ook. Wel moet gezegd worden dat het album pas wat overzichtelijker wordt na meermalen beluisteren. Blijkbaar wil de groep zich niet meteen blootgeven. Dat blijkt ook uit de gekantelde hoesfoto. Pas als je hem een kwartslag draait zie je een grote plas op een bouwplaats van kolossale gebouwen.

Peter J. Korten

Misschien dat muzikaliteit vooral gekenmerkt wordt door weerstand tegen clichés. Waar gebaande wegen voorspellingen volgens verwachtingen inlossen en herkenbaarheid hoogtij viert, zijn het de onbegaane paden die vragen om ontsluiting en verbergen van wat nog ontdekt mag worden. Saxofonist Jasper Blom gaat met zijn kwartet op pad zoals zo velen dat doen maar besluit dan vooral zijpaden te zoeken en te creëren. Op 'Dexterity', na 'Statue of Liberty' (2007) het tweede album van The Jasper Blom Quartet, doet hij dat met vermakelijke vindingrijkheid en opmerkelijke openhartigheid. De muziek is transparant (compliment ook voor Joeri Saal en Zlaja Hadzic die de plaat gemixed en gemastered hebben) en onconventioneel. Gemeenplaatsen worden vermeden. Dat is mede het gevolg van de manier waarop het kwartet opereert. Of misschien kan ik wel zeggen, de wijze waarop Jasper Blom leiding geeft aan het kwartet door het als band te laten spelen en niet als zijn begeleiding.

“Jazz is voor Blom geen vehikel voor een geijkt stramien maar een instrument om te exploreren wat muzikaal mogelijk is.”

Het zijn Bloms composities maar het is het spel van vier bijzonder getalenteerde musici, met Jasper Blom op tenor en sopraansax, basklarinet en effecten, Jesse van Ruller op gitaar, bassist Frans van der Hoeven en drummer Martijn Vink. Jazz is voor Blom geen vehikel voor een geijkt stramien maar een instrument om te exploreren wat muzikaal mogelijk is. 'Dexterity' is een juweel, een uitzonderlijk goede plaat met muziek die volstrekt oprecht is. Een plaat die al een tijd in mijn speler ligt omdat het onverminderd boeiend blijft wat dit viertal laat horen.

Frank Huser

DICK SUDHALTER
Legacy 1967-2001
Challenge

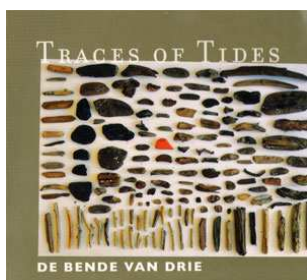
VERVOLG CD-RECENSIES

Dit is nou een cd amicorum. Alleen werd 'Legacy 1967-2001' niet bij het afscheid van het feestvarken ten doop gehouden, maar achteraf uitgebracht, als een herinnering. Dat maakt dit document eigenlijk nog liefdevoller. De Amerikaanse kornettist/trompettist Dick Sudhalter (1938-2008) groeide op in een milieu waar veel jazzmuzikanten over de vloer kwamen. Musici die bekend waren geworden in de tijd van de oude stijl, de Chicago-jazz en de vroege swing. Toen Sudhalter als twaalfjarige een opname van het Paul Whiteman Orkest hoorde, met een solo van kornettist Bix Beiderbecke, stapte hij subiet over van piano op kornet. Zowel dit orkest als Beiderbecke zouden hem sindsdien bezighouden. Toen hij in 1964 als correspondent van UPI in Londen kwam te wonen, vormde hij een nonet onder de naam Anglo American Alliance. Rond deze groep werd in 1975 op initiatief van Sudhalter een nieuwe versie van het Paul Whiteman Orkest gebouwd, zoals dat eruit zag in de tijd dat Bix Beiderbecke en trombonist Frankie Trumbauer er in glorieerden. Sudhalter schreef ook gezaghebbend over jazz. Zo verscheen onder meer een hooggewaardeerde biografie over Bix Beiderbecke van zijn hand. Dick Sudhalter stierf in 2008.

Nu is er dus dit erbewijs aan deze man. De opnamen zijn gemaakt met tien verschillende ensembles, waaronder het nieuwe Paul Whiteman Orchestra, een dertig man sterke kopie van het orkest dat eind jaren twintig eeuwige roem vergaarde. Verder een groep rond de trombonist Bill Rank. De andere ensembles variëren van een oude stijl-septet tot een duo met piano. De meeste opnamen zijn gemaakt in Londen en New York. Het zijn niet allemaal echt bekende stukken die worden gespeeld. Wel bieden ze een mooie doorsnede van wat bijna honderd jaar geleden werd gespeeld. Harry Coster heeft de opnamen gerestaureerd, wat een aanbeveling is en uit de colofon blijkt ook dat Herman Openneer nog materiaal heeft geleverd.

Hessel Fluitman

DE BENDE VAN DRIE
Traces of Tides
LopLop

Luister naar fragmenten van Traces of Tides op:

<http://www.debendevandrie.nl>

'Traces of Tides' is als een bedachtzame wandeling waarbij elke voetstap die je zet zowel de historie van de vorige schrede als het perspectief van de volgende stap met zich meedraagt. Een weloverwogen tred langs een gefundeerd spoor. En juist door die doordachte benadering opent zich een wereld waarin je verast kunt worden door onverwachte wendingen. Dat lijkt een paradox maar het is een tegenstelling die op een wonderlijke manier volstrekt in balans is. De Bende van Drie maakt muziek die je aandacht trekt, die intrigeert en verbaast. Muziek die je doet glimlachen, die je ontroert en je meeneemt naar een universum waarin schoonheid en sensitiviteit je omringen. Onno van Swigchem (sopraan-, alt-, en baritonsaxofoon), Dion Nijland (contrabas) en Pieter Jan Cramer van den Bogaart (accordeon) excelleren wederom in een stijl die na 'Ongehoord' (2003) en 'Stromen' (2008) zich als het karakteristieke genre van dit trio laat kennen. Gevoelig en behoedzaam, maar ook opgetogen en expressief. Het is muziek die ademt, waarin je het hart voelt kloppen en waarin het bloed stroomt. Frêle klanken die door ritmische contouren worden omgeven en pulserende ritmes die door ijl klinkende tonen geraffineerd worden omlijst. 'Traces of Tides' is een meeslepend muzikaal avontuur van drie musici die hun eigen fascinatie voor muziek laten weerklinken in de composities en het spel. En als je dat kunt dan is het luisteren naar die muziek net zo'n imponerend verhaal.

Frank Huser

THE JAZZINVADERS**3****Social Beats**

Luister hier naar The Jazzinvaders:
www.youtube.com/watch?v=shj3rcZ3AHg

VERVOLG CD-RECENSIES

'Blow!' (2008), het vervolg op hun debuut 'Up&Out' (2006), gaf al aan dat de sound van The Jazzinvaders geen eendagsvlieg was. Aanstekelijke dansbare jazz die de ambiance van de oude dance halls opnieuw adem inblies met frisse funk en indringende beats. Producer en dj Phil Martin en saxofonist Rob Delfos creëerden een sound die een impuls betekende voor de vernieuwing in de Nederlandse jazz. En bepaald succesvol. Dit betekent dat uitgezien wordt naar een nieuwe plaat van The Jazzinvaders. En die is er met '3'. Inderdaad is het de derde plaat van dit collectief maar niet zonder meer het vervolg op de voorgaande twee. The Jazzinvaders zou je met een knipoog ook 'jazzinnovaders' kunnen noemen. Want ook deze plaat is zonder meer vernieuwend te noemen, al is de lijn die eertijds is gekozen ook op deze plaat herkenbaar. Souljazz, invloeden uit funk en latin, beats en groove en strakke bigband-getinte blaaspartijen zijn ook op '3' te horen. Maar er is meer ruimte voor de vocalen van Linda Bloemhard waarbij opvalt hoe mooi en bijzonder sterk die samenvloeien met het bandgeluid, in het bijzonder met dat van de blazers (Rolf Delfos op altsax, Jan van Duikeren op trompet en Guido Nijs op tenorsax). Staccato gearticuleerde vocalen en vloeiend gesmede harmonieën, zoals je bijvoorbeeld bij Earth, Wind & Fire kon horen, wisselen elkaar af. Ik denk dat je zonder meer kunt stellen dat The Jazzinvaders aan een avontuur zijn begonnen dat tot innovatieve jazz heeft geleid en ongetwijfeld nog tot heel veel moois gaat leiden. Deze derde plaat is daar een glorieuze getuige van.

Frank Huser**BAREND MIDDELHOFF****Lucky Man****Aphrodite**

Luister hier naar deze cd:
<http://bit.ly/qzCxoR>

Bij tenorsaxofonist Barend Middelhoff hoor je de rust en de brede, lyrische toon van een Sonny Rollins, maar ook de balladtoon van Stan Getz. 'Lucky Man', de titel van zijn nieuwe cd, is dus niet slecht gekozen. Een enkele keer duikt Barend Middelhoff nog wel hier of daar in Nederland op, maar zijn domicilie ligt in Bologna. Daar heeft hij het naar zijn zin, zo vertelde hij De Volkskrant in 2004. Middelhoff speelde van 1992 tot in 1999 bij de Houdini's, na het vertrek van saxofonist Boris van der Lek, maar nog voor de komst van trombonist Ilja Reijngoud. Vanaf 1999 woonde hij een paar jaar in Parijs, waarna hij in 2003 naar Bologna verkaste.

"Het resultaat is prima de luxe. 'Lucky Man' is een cd die je met plezier nog een keer opzet."

Deze cd, zijn zesde onder eigen naam, is de eerste die niet bij een Nederlands label uitkomt. Wel heeft hij opnieuw drie Franse musici als begeleiders gekozen. Het resultaat is prima de luxe. De composities, eigen werk en standards, geven de saxofonist de gelegenheid om lekker zwaar in de toon te hangen of fris en fit over het thema te fladderen. Maar vooral ook om gewoon fijn te spelen. De stukken worden met overtuiging neergezet. De standards krijgen zo'n vanzelfsprekende behandeling, dat je het gevoel krijgt dat de componist het precies zo in zijn hoofd moet hebben gehad bij het componeren. Kortom, Middelhoffs spel mag er zijn. Pianist Pierre Christoph kent Middelhoff al sinds de tijd dat hij in Parijs woonde en werkte. Hij is ook te horen op Benjamin Hermans Jaki Byard-cd. Middelhoff en Christoph weten wat ze aan elkaar hebben. Maar dat geldt voor alle musici op deze cd. Vandaar dat je die met alle plezier nog een keer opzet.

Hessel Fluitman

VERVOLG CD-RECENSIES

ZAPP 4 Radiohunter LopLop

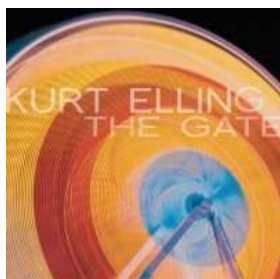

Bekijk dit viertal; Klik hier:
<http://bit.ly/h0p9r0>

Het gaat goed met de strijkersclubjes in Nederland. Leverde Elastic Jargon van Maurice Horsthuis eerder dit jaar nog een bloedmooie cd ('Slag') af, nu komt Zapp 4 (de 'nieuwe' naam van het Zapp String Quartet) met een bijzonder fraaie productie. Het feit dat de twee violisten van het kwartet (Jasper le Clerq en Jeffrey Bruinsma) ook in de groep van Horsthuis spelen, is natuurlijk geen toeval. Alle stukken op dit nieuwe Zapp-album zijn geschreven door de groepsleden, al staat pianist Jeroen van Vliet op de rol als co-componist van 'Unseen'. Dat stuk is, samen met de afsluiter 'Awakening', het meest 'klassiek' aandoende werkje. Want voor wie Zapp 4 nog niet kent: een klassiek strijkkwartet is het eigenlijk alleen in de bezetting. Veel van de stukken op de cd gaan uit van grooves, waarmee de groep zijn ritmische kwaliteiten volop kan tentoonspreiden. 'De hamer' en het titelstuk, beide van altviolist Oene van Geel, bieden zo een stevig gespreid bedje voor avontuurlijke solo's. Zapp 4 beschikt daarnaast over een welluidend groepsgeluid, waarvan Jasper le Clerq optimaal gebruik maakt in zijn 'Bollywood', dat de microtonaliteit niet schuwt. Ook gaat Zapp 4 de ontroering niet uit de weg, getuige het aangrijpende 'Awakening' met de cello van Emile Visser als kloppend hart. Het moge duidelijk zijn: 'Radiohunter' is een afwisselende cd, die ondanks de vele invloeden (jazz, rock, wereldmuziek, improvisatie), nooit als een vergaarbak klinkt. De goede smaak van het viertal staat daarvoor garant.

Herman te Loo

KURT ELLING The Gate Concord Records

Bekijk hier een promo over deze cd:
<http://bit.ly/q0fNYg>

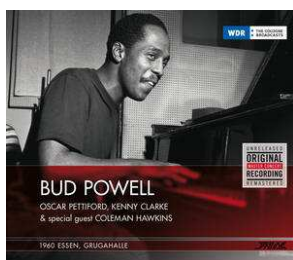
Vocalist Kurt Elling is al een jaar of vijftien actief en altijd de moeite waard om op te zetten. Hij durft technisch lastige stukken aan, maar verliest de emotionele kant daarbij niet uit het oog. Voor 'The Gate', zijn laatste uitgave, heeft hij van her en der songs opgepikt. Hij brengt op de cd werk van King Crimson, de Beatles en Joe Jackson samen met stukken van Miles Davis en Stevie Wonder. Dat is bepaald geen alledaagse combinatie, niet in popkringen, laat staan in de jazzhoek. Bariton Elling trekt de uiteenlopende songs naar zich toe en legt ze zijn eigen wil op. Dat doet hij vaardig en op zijn eigen unieke wijze. Elling is een trage zanger die vooral aandacht besteedt aan zijn dictie en probleemloos de juiste hoogte weet te treffen. Ook gaat hij de dramatiek niet uit de weg.

"Elling is een trage zanger die veel aandacht besteed aan zijn dictie en probleemloos de juiste hoogte weet te treffen. Ook gaat hij dramatiek niet uit de weg."

Joe Jacksons 'Stepping Out' komt van diens gitaarloze lp 'Night and Day'. Dat dit nummer op deze cd staat vind ik een aangename verrassing. Opvallend is de interpretatie die Elling aan 'After The Love is Gone' van Earth Wind & Fire geeft. Van hun uitgebreid georkestreerde versie is weinig overgebleven. Elling heeft voor een uitgekleeft arrangement gekozen. Daarmee maakt hij de ballad tot een hoogst persoonlijke bekentenis. 'Norwegian Wood' gaf Elling een twist door de tempo op een andere manier te ordenen: hij vertraagt en haalt aan het eind van een zin de muziek weer in. Jazz, ja. Daar heb ik hier wel wat moeite mee, want de Beatles overtreft je niet zo maar even. Voor avontuurlijker ingestelde luisteraars is 'The Gate' echter een prima plaat.

Hessel Fluitman

BUD POWELL
1960 Essen, Grugahalle
Jazzline

MODERN JAZZ QUARTET
1959 Bonn, Beethovenhalle.
Jazzline

VERVOLG CD-RECENSIES

Het label Jazzline heeft in samenwerking met de WDR in Keulen een serie live-opnamen van concerten rond 1960 op cd uitgebracht. Van onder anderen saxofonist John Coltrane en pianist Dave Brubeck. Hier staan we stil bij cd's met pianist Bud Powell en het Modern Jazz Quartet. Nooit eerder uitgebracht materiaal volgens Jazzline, maar dat geldt niet voor de cd met Bud Powell. Het trio trad destijds trouwens op als het Oscar Pettiford Trio! De uitgave van de set van het Modern Jazz Quartet uit 1959 lijkt wel nieuw te zijn.

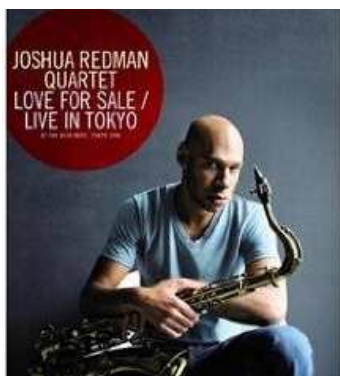
Goed, de muziek. Saxofonist Coleman Hawkins is de speciale gast bij Powell. Hij is lekker fel en macho bezig. Hawkins neemt ruimschoots de tijd om zijn verhaal te vertellen. Bassist Oscar Pettiford en drummer Kenny Clarke zijn de andere leden van het trio. Die zijn wat mij betreft altijd welkom. Hun features, respectievelijk 'Willow Weep For Me' en 'Salt Peanuts', zijn sfeervol ('Willow') en instructief voor drummers ('Salt Peanuts'; Clarke is co-auteur van deze compositie). Bud Powell had zijn feestje eigenlijk al gehad in de eerste twee stukken: 'Shaw Nuff' en 'Blues in the Closet', maar krijgt in zijn eigen compositie 'John's Abbey' opnieuw de ruimte. Hij soleert verder in nagenoeg alle stukken. In 'Yesterdays' mag Pettiford zijn punt maken. Eigenlijk sprankelt het voortdurend tijdens het concert.

Zo extravert als dit viertal in Essen speelde, zo introvert deed het Modern Jazz Quartet dat een jaar eerder in de Beethovenhal in Bonn. Als altijd spelen ze beschaafde kamerjazz. Hoewel het viertal de jazz op gelijk niveau met de klassieke muziek wilde brengen, wist het ook heel goed wat swingen was. Het speelde in Bonn zijn gebruikelijke stukken uit die tijd, zoals: 'Django', 'Bag's Groove', 'Vendome' en 'Pyramid'. Maar ook enkele stukken uit de film 'Odds against tomorrow'. Kortom voor hen die bekend zijn met dit Quartet is dit vertrouwde muziek.

Hessel Fluitman

DVD-RECENSIE

JOSHUA REDMAN QUARTET
Love for Sale/ Live in Tokyo
Blue Note in Tokyo, 1998

Nadat hij de Thelonious Monk Award voor saxofoon in 1991 won, zocht Joshua Redman een tijd naar de juiste vorm voor zijn muzikaal talent. 'Live in Tokyo' is begin 1998 opgenomen op een moment dat Redman net een solide richting voor zijn kwartet had gevonden. Hij speelt op deze dvd tenor-, sopraan- en ook altsax. 'Love for Sale' voert hij op het laatstgenoemde instrument uit. Hij toont zich enigszins zoekend en probeert de altsax te laten klinken als een tenor. Het resultaat klinkt meer als 'Alt for Sale'. Gelukkig laat Redman tegenwoordig de kleine Es sax thuis. Op tenor laat Redman zijn grootheid duidelijk zien, zowel in eigen nummers als 'Last Rites of Rock and Roll' en 'Chill', als in Jerome Kerns 'Yesterdays'. In Joni Mitchells 'I had a King' leeft Redman zich uit op de sopraan. De saxofonist wordt begeleid door de geweldig spelende pianist Aaron Goldberg en zijn bassist Reuben Rogers en drummer Gregory Hutchinson, beiden uitstekende begeleiders. De kwaliteit van de dvd is uitstekend, zowel qua geluid als beeldmateriaal. Helaas bevat de dvd nauwelijks informatie, maar het gaat natuurlijk vooral om de muziek. 'Live in Tokyo' laat een Joshua Redman zien die een solide weg in de jazzwereld heeft gevonden en dat is genieten.

Bart Hollebrandse

Heeft u jazznieuws? Stuur het ons: jazzflits@gmail.com.

CONCERTVERSLAGEN

FRANCIEN VAN TUINEN CELEBRATING RITA

Bezetting:

Francien van Tuinen (voc),
Harmen Fraanje (P),
Jesse van Ruller (gt),
Clemens van der Feen (cb),
Joost Patocka (dr).

Datum en plaats:

23 januari 2011,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

Zangeres Francien van Tuinen staat weer op de podia. Met een kwartet waar je u tegen zegt. De songs voor haar nieuwe programma zijn gekozen uit het zeer uitgebreide repertoire van Rita Reys. Van Tuinen en haar man Joost Patocka, al tien jaar de slagwerker van Rita Reys, vonden het hoog tijd voor een eerbetoon aan deze zangeres. Vandaar deze tournee en een cd getiteld 'Cool Voice' (zie ook pg. 7).

Dat de stukken uit het mandje van La Reys komen, wil niet zeggen dat Van Tuinen haar oudere collega slaafs navolgt. Een aantal zong ze in het geijkte tempo, maar bij anderen nam ze tempo terug, zodat het ballads werden. Een typisch voorbeeld daarvan was 'Tea for Two'.

Daarvan was 'Tea for Two'. Dat werd langzamer genomen dan bijvoorbeeld ook Doris Day het vroeger deed. Maar zowel de zangeres als Clemens van der Feen die op contrabas soleerde, konden daar goed mee uit de voeten. Van der Feen bleef in zijn solo's dicht bij het thema van de song: de melodie was voortdurend te volgen. Francien van Tuinen

droeg de song op aan het platteland waar ze sinds kort weer naar toe is verhuisd. Ook zong Francien van Tuinen het meer egocentrische en klagerig getinte lied 'Everything Happens To Me'. Dat werd door de zangeres uitgevoerd met slechts de begeleiding van de gitaar van Jesse van Ruller. Het zelfmedelijden droop er van af. Heerlijk.

Voor de pauze was het vooral de donkere uitvoering van 'Get out of Town' van Cole Porter, die de aandacht trok. De sfeer was nog veel broeieriger dan op cd 'Cool Voice': 'maak dat je wegkomt anders verschroeit de lust ons'. De componist zal het gegeven met glimmende oogjes hebben uitgewerkt. Hij hield er wel van om buiten de grenzen van zijn huwelijk te opereren. Na de pauze startte de zangeres met alleen Harmen Fraanje achter de zwart-witte toetsen. Zijn introductie leek naar niets te leiden, maar bij de eerste noten van de melodie bleek het springerige pianospel wel degelijk passend bij de geest van 'Body And Soul'. Het monument voor deze song is door saxofonist Coleman Hawkins opgericht. Francien van Tuinen zong het klassieke stuk flemend en vol verlangen. 'Exactly Like You' was het meest opvallende liedje van deze set. Slechts begeleid door bas en drums, en geheel onversterkt gezongen. Deze versie deed me denken aan de sobere, maar integere wijze waarop de Amerikaanse zangeres Catherine Russell haar jaren dertig-songs brengt. De bassolo groeide uit tot een expositie van dubbeltonen. Al met al een boeiend concert met veel perspectieven die vragen om opheldering.

Hessel Fluitman

Lees **JazzFlits** ook op uw iPad.
Download de app **GoodReader**.

Info: <http://bit.ly/cby9za>.

Volg het jazznieuws op de voet.

<http://www.twitter.com/jazzflits>

FULLDUPLEX MONA LISA OVERDRIVE

Dubbelconcert

Bezetting:

Fullduplex:

Louk Boudesteijn (tb)

Mete Erker (sax),

Ferhan Otay (gt),

Rein Godefroy (p),

Michel van Schie (b),

Pim Dros (dr).

Mona Lisa Overdrive:

Jasper Blom (sax),

Reinier Baas (gt),

Arno Krijger (org),

Stefan Liestro (b),

Hans van Oosterhout (dr).

Datum en plaats:

15 januari 2011,

LantarenVenster,

Rotterdam.

Mona Lisa Overdrive: Stefan Liestro (li) en Jasper Blom. (Foto: Joke Schot)

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Onder de naam 'Saturday Jazz Night' vindt voortaan maandelijks een dubbelconcert plaats in LantarenVenster. Op zo'n avond treden er twee of meer bands op, er is ruimte om eventueel te dansen en drankjes halen tijdens het concert is toegestaan. Op de eerste avond dus twee 'rivaliserende' Rotterdamse bands. Het programma belofde: "elektro, funk, rock & impro en een vrolijk testosterongehalte" en die belofte werd ruimschoots waargemaakt.

Fullduplexx met Mete Erker (li) en Louk Boudesteijn. (Foto: Joke Schot)

Het podium was ingericht met het volledige instrumentarium van de elf mannen die zouden spelen. Op de linkerkzijde van het podium opende **Fullduplexx** van trombonist Louk Boudesteijn. In het Rotterdam Jazz Orchestra is zijn rol heel wat serieuzer dan in deze progressieve groep. Ze speelden onder anderen 'Waterboarding' van hun cd: 'F.FWD'. Onder aanvoering van de heftig pompende bas van Michel van Schie werd er in hoog tempo gemusiceerd. Boudesteijn gebruikte zijn elektronische effecten om zijn spel tegendraads en dissonant te maken.

Hierna beklommen de mannen van **Mona Lisa Overdrive** het podium. Hun muziek was meer melodieus en er was meer aandacht voor compositie. Ze speelden zelfs een ballad. Leider/bassist Stefan Liestro plukte zoals altijd razendsnel aan de snaren van zijn bas. Ook saxofonist Jasper Blom gebruikte een doos vol elektronische effecten, maar zonder die fratsen klonk hij veel overtuigender. 'Penelope the Paranid Porpoise' ging over een "gefrustreerde soort walvis". Gitarist Reinier Baas imiteerde natuurgetrouw het onder water huilende dier.

Na de pauze speelde beide bands tegelijk, waarbij drummer Hans van Oosterhout de duidelijke aanjager was. Daarna speelden beide groepen om de beurt een stuk. Doordat de niet spelende band rond het podium bleef zitten werden beide groepen gemotiveerd steeds weer hun 'rivaal' te overtreffen. Vooral Fullduplexx ging daardoor steeds beter spelen. Louk Boudesteijn bevestigde na afloop dat deze formule het muzikale niveau enorm optilde. Het leek wel een 'battle' tussen beide bands, maar ze wisten ieder op hun eigen manier te winnen: Fullduplexx door haar kolkende grooves en Mona Lisa Overdrive door haar melodische inbreng.

Peter J. Korten

THOMAS HILBRANDIE TRIO BUFU SANNA/JAN MEIBORG BOELO KLAT TRIO

Bezetting:

Thomas Hilbrandie trio:

Thomas Hilbrandie (gt),

Bert van Erk (cb),

Elmer Bergstra (dr);

Buffu Sanna (zang)/Jan Meiborg (p);

Boelo Klat trio:

Boelo Klat (p),

Rico de Jeer (b),

Ancel Klooster (dr).

Datum en plaats:

19 januari 2011,

Terts en Toets,

Groningen.

Voor een komende editie van Jazz-Flits staat onder meer een verslag van het volgende concert gepland:

New Cool Collective en Jules Deelder

11 maart 2011,

Oosterpoort, Groningen.

COLOFON

VERVOLG CONCERTVERSLAGEN

Tussen de Chinees en de frietkraam in, op een weinig belovend Gronings pleintje, bevindt zich Terts en Toets. Bij daglicht is het een respectabele winkel voor serieuze bladmuziek. Echter enkele avonden per jaar ondergaat de winkel een metamorfose en wordt omgebouwd tot een zaal met een professioneel podium, gratis opengesteld voor het publiek. Dat publiek kwam 19 januari in grote getale: ruim 120 man vond het achteraf pleintje. Terts en Toets heeft dan ook een vast, maar heel gevarieerd publiek, van de liefhebber van klassiek tot popmuzikant, met jazz in het midden.

Zo gevarieerd als het publiek waren ook de drie optredens. Het **Thomas Hilbrandie Trio** opende de avond. Gitarist Hilbrandie wijdde zich uitgebreid aan Leo Brouwer, maar vergat in de uitvoering daarvan zeker niet zijn gedegen jazzopleiding. Die muzikale training bleek ook uit een mooie versies van de Disney-klassieker 'Some Day My Prince will Come' en Bud Powells 'Un poco loco'. Het trio klonk mooi ingetogen en had veel diepgang. Het geluid was uitstekend. Vooral bassist Bert van Erk viel op door zijn warme klanken.

De enigszins timide klanken van Thomas Hilbrandie werden vervolgens compleet overspoeld door **Bufu Sanna en Jan Meiborg**. Zij presenteerden hun muziek met tomeloze energie en een perfect gevoel voor entertainment. Pianist Meiborg zette mooie jazzy harmonieën onder de ietwat ruwe zangstem van Bufu Sanna.

Tot slot trad het trio van **Boelo Klat** aan. De meester Boelo Klat liet zich zien van zijn sterkste kant: zijn eigen composities. Hij speelde het vrolijke 'Slam in a Can' en liet zich inspireren door Rilke in een vertaling van dichter Jan Glas 'Hoal 't licht oet mien ogen'. Helaas was de Groningse stadsdichter er zelf niet bij. Ten slotte liet Klat in 'Mr Charles' zijn virtuositeit uitgebreid zien in een stijl tussen Monk en Abdullah Ibrahim. Klat maakte duidelijk dat hij zich met gemak kan scharen onder de grootheden.

Terts en Toets ligt dan misschien wat verborgen in een wijk in Groningen, het is een goed podium met een veelbelovende programmering. Gaat dat zien!

Bart Hollebrandse

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzmagazine voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/ hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Frank Huser, Hans Invernizzi, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo en Jan J. Mulder. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Website:** Henk de Boer. **Logo:** Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl.

Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS**

behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

NEW YORK CALLING

JOEY DEFRANCESCO: ORGAN FAMILY MATTERS

DOOR PAUL BLAIR

"I'm out in the Los Angeles area at the moment," reports organist Joey DeFrancesco on the phone, "playing at the club called Steamers in Fullerton and doing demonstrations on the new KeyB, which I endorse. I still play a Hammond B-3 occasionally on tour. But I'm mostly working on the KeyB, an electronic instrument made by an Italian company. I helped design it and it sounds pretty much like the B-3. And with the KeyB, you're not lugging the weight of an old B-3 around with you and you have your own personal instrument."

"My regular group is a solid one: Paul Bollenback playing guitar and Byron 'Wookie' Landham on drums. I first played with Paul around 1990 at an ASCAP event and loved the way he soloed, as well as how he accompanied me. Maybe you heard Byron on my first LP, which came out in 1989. But I've actually known him since 1981. So the three of us will be working at Dizzy's with Frank Wess. I've been a fan of Frank's ever since I can remember and I've always loved those great albums he's part of. I mean, who doesn't? Frank and I have never recorded together. But since every set at Dizzy's is documented for possible future use on their radio series, some of what we do on those six nights might eventually be heard elsewhere."

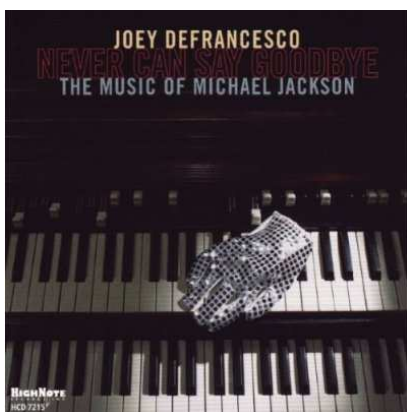
Why has there been such a wealth of jazz organ talent in the Philadelphia area? "People joke that there's something special in the municipal water supply," muses DeFrancesco. "I don't know about that, but it's really remarkable, isn't it? All those great players hailing from the same region: Jimmy Smith, Jimmy McGriff, Charles Earland, Shirley Scott, Trudy Pitts – and Groove Holmes from right across the bridge in Camden. Actually, I was born in Philly only because my parents moved to town from Niagara Falls in 1967, four years before I came along. I guess you'd have to call Jimmy Smith the dominant person in that organ community. There were other older organ players before him, yes, but he pretty much dominated, once he came onto the scene. Then everyone else sort of followed him."

"And Trudy Pitts, who just passed away, might be called the queen of that organ community and one of the instrument's unsung heroes. She made a few recordings early on but never enough of them – and none of them represented her very well. There was so much soul in her playing and her singing. Me, I really adored her. I knew her since I was about seven years old. In a way, she was part of our family. She used to come over on Christmas Eve, stuff like that. We miss her."

DeFrancesco's 1989 debut album, *All Of Me* (Columbia) is often credited for having revived a widespread interest in the organ as a vital jazz voice. Other standouts in the DeFrancesco catalog include 1991's *Part III* (containing a thunderously brisk treatment of Monk's "Rhythm-a-ning"); and *It's About Time*, 1995 keyboard frolic in partnership with Brother Jack McDuff that opens with a memorable slow-burn blues titled "Pork Chops And Pasta." *With Sinatra In Mind*, recorded in 1998, is a rundown of numbers associated with the singer; while *Legacy* is a 2004 collaboration with Jimmy Smith. An equally vibrant recent effort – 2008's *Finger Poppin'* (Doodlin' Records) – celebrates the compositional legacy of pianist Horace Silver, with flugelhornist Tom Harrell and tenor Tim Warfield as guest soloists.

...vervolg op de volgende pagina

Paul Blair is a tourguide who leads jazz-focused walking tours in Manhattan and Brooklyn, New York. For details, visit his website: <http://www.SwingStreets.com>.

VERVOLG NEW YORK CALLING

The newest DeFrancesco release is *Never Could Say Goodbye: The Music Of Michael Jackson* (High Note). "I grew up listening to Michael," says the organist. "He was an incredible artist, a genius. What's more, he wrote great tunes with real changes and wonderful little things happening – stuff we could work with. Naturally, I wish we'd put out that album while he was still alive. Still, I'm happy with the way it turned out and honored that it's been nominated for a Grammy.

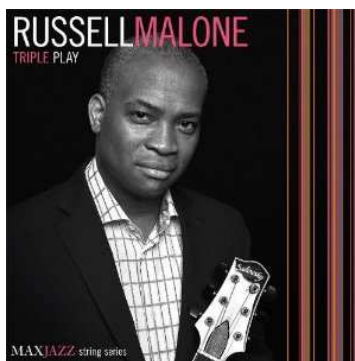
Younger organists having an impact on the scene these days? "There are a couple that I particularly like. One is Pat Bianchi, who's kind of like my little brother. He actually plays me better than I do! And there's another wonderful player out in Chicago, Pete Benson. But I hear good organists all over the place and I'm proud to be part of this renaissance. When I came on the scene in 1989, I was a new face, a kid playing the B-3 in a very funky way. Jimmy Smith and Jack McDuff were still doing club gigs and making records, of course. But Hammond had already stopped manufacturing B-3s. Somehow, my first album ended up making it a little easier for everyone else."

And finally, how about a few words about his organist father, known professionally as Papa John DeFrancesco? "Well, I've gotta say a *lot* of words!" he responds. "First of all, he's a wonderful parent to my brother, my sister and me. I've been lucky to have both of my parents together in a loving situation for my whole life. Without them, I just wouldn't be where I am today. But along with all that, my dad is a funky, greasy organ player. I might have a bit more technical facility than he does, and maybe more harmonic knowledge. Still, he has what money can't buy – that feel and that groove. You really don't need all that other stuff to make great music. If you do have them, great. But feeling – that comes first and what I learned from him about feeling is the basis of everything I do."

Joey DeFrancesco's trio, along with special guest Frank Wess, holds forth at Dizzy's Coca Cola Club on Feb. 1-6.

JAZZWEEK TOP DRIE

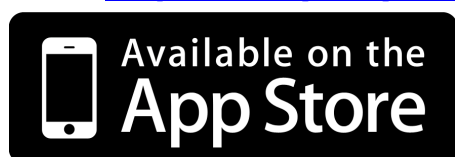
Datum: 24 januari 2011

1. **Russell Malone**
Triple Play
2. **Cyrus Chestnut**
Journeys
3. **Charles Lloyd Quartet**
Mirror

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

Lees **JazzFlits** ook op uw iPad.
Info: <http://bit.ly/cby9za>.

Download de app GoodReader.

ingezonden mededeling

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. Paul Berner Band - Big Sky Country
2. Hans Dagelet - Dust Radio

10-02-2011 - Vredenburg - Utrecht
 12-02-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam
 13-02-2011 - Musis Sacrum - Arnhem
 26-02-2011 - Verkadefabriek - Den Bosch
 27-02-2011 - De Meervaart - Amsterdam

1. Rogério Bicudo - Brazil Instrumental!
2. Lilian Vieira - Samba, The Music of Rio de Janeiro

03-03-2011 - Theater De Stoep - Spijkenisse
 04-03-2011 - Theater Achterom - Hilversum
 06-03-2011 - Lantaren Venster - Rotterdam

1. Bart Lust Quintet - High Energy Modal Jazz
2. Paul van Kessel sings - The Cool Cole

05-02-2011 - De Goudse Schouwburg - Gouda
 12-02-2011 - Theater Het Klooster - Woerden
 04-03-2011 - De Meervaart - Amsterdam
 11-03-2011 - Cultura - Ede

1. Evi de Jean
2. Bankroet Jazz Live

08-02-2011 - Cultuurcentrum Griffioen - Amstelveen
 18-02-2011 - De Doelen - Rotterdam
 19-02-2011 - P3/De Verbeelding - Purmerend
 05-03-2011 - Zaantheater - Zaandam

1. Bart van Lier Kwartet
2. Masha Bijlsma Sextet - Whispers and Moans

17-02-2011 - Schouwburg De Meerse - Hoofddorp
 12-03-2011 - Theater Sneek - Sneek

1. Anne Gus Teerhuis - Tarhouse Tales
2. Sanem Kalfa - Music Painting

11-03-2011 - Theater De Kolk - Assen

www.jazzimpuls.nl

Volg het jazznieuws op de voet. Ga naar:

<http://www.twitter.com/jazzflits>

VARIA

Audities Nationaal Jeugd Jazz Orkest

De inschrijving voor de audities van het Nationaal Jeugd Jazz Orkest onder leiding van Benjamin Herman is verlengd tot 15 februari 2011. Het orkest zoekt talentvolle musici tot 21 jaar die ervaring hebben met samenspel in een kleine bezetting en beschikbaar zijn voor een tournee in de periode eind april t/m eind augustus 2011. **Info:** <http://www.njjo.nl/>

Inschrijving showcases Jazzdag

Tot en met 10 maart staat de inschrijving open voor de showcases van de vijfde editie van de Jazzdag. Die vindt 24 juni plaats in Rotterdam. Voor de showcases worden maximaal 25 formaties uitgenodigd. Deelnemers kunnen zich in de kijker spelen bij nationale en internationale programmeurs van clubs, podia en festivals, vertegenwoordigers van de platenindustrie, boekingskantoren etc. **Info:** <http://www.jazzdag.nl>

Inschrijving Brussels Jazz Orchestra - Flagey International Composition Contest

Componisten jonger dan 41 jaar kunnen deelnemen aan de zesde Brussels Jazz Orchestra - Flagey International Composition Contest. Uit de inzendingen worden vier finalisten gekozen. Die mogen 29 april in Flagey de uitvoering van hun compositie door het Brussels Jazz Orchestra dirigeren. De winnaar krijgt de BJO Award en 3.000 euro. **Info:** <http://bit.ly/g8l0Tg>

Inschrijving XL-Jazz Wedstrijd 2011

In het kader van de Brussels Jazz Marathon vindt dit jaar op 28 mei voor de achtste keer de wedstrijd XL-JAZZ plaats. De wedstrijd staat open voor Belgische groepen, waarvan de gemiddelde leeftijd op 28 mei niet meer dan 25 jaar mag zijn. De deelnemers mogen nog geen commerciële cd hebben uitgebracht. Inschrijving is mogelijk tot 14 maart aanstaande. Uit de inschrijvingen worden drie groepen gekozen die mogen optreden op het podium Fernand Cocqplein te Elsene. Elke groep speelt een set van ongeveer veertig minuten. De finalisten zullen op een later tijdstip een concert geven in de Brusselse Sounds Jazz Club. De winnaar van de wedstrijd mag optreden tijdens de Brussels Jazz Marathon 2012. Finalisten van vorige edities waren onder meer Ananke, Casimir Liberski, Ben Prischi Trio, Egon en LABtrio. **Info:** Jacobien Tamsma, tel. 02 456 04 87.

JAZZ OP DE LOKALE RADIO

The JazzTrain van Studio 040 ook op internet

Het programma The JazzTrain van Studio 40 is voortaan elke donderdag om 21.00 uur ook via internet te beluisteren: <http://www.studio040.nl/>.

500 keer Feelin' Good op Stadsradio Helmond

Op Stadsradio Helmond wordt 1 februari om 22.00 uur de 500ste aflevering van het wekelijkse programma Feelin' Good uitgezonden. De formatie Amsterdam Saints zal in de studio optreden. Luister mee op: <http://www.stadsradiohelmond.nl>.

1000 keer Jazz Langs de Rijn op RPLFM (Woerden)

Het RPLFM-programma Jazz langs de Rijn beleefde 25 januari de duizendste aflevering. Het programma startte in 1992. Het wordt iedere dinsdagavond om 22.00 uur uitgezonden. <http://www.rplfm.nl/>